زبان عربی ۲

****عیّن الأصحّ و الأدقّ فی الجواب للتّرجمة أو المفهوم: (۷ ــ ۱)**

۱- «علینا الابتعادُ عن العجبِ و تَسمِیَةِ الآخَرینَ بأسماءٍ یَکرهونَها!»:

۱) ما باید از خودپسندی دوری کنیم و نام‌های ناپسند به دیگران ندهیم!

۲) ما باید از خودپسندی و نامیدن دیگران به نام‌هایی که نمی‌پسندند دوری کنیم!

۳) بر ما لازم است که از فخرفروشی و نامیدن دیگران به نام‌هایی که نمی‌پسندند دوری کنیم!

۴) بر ما لازم است که از شیفتگی و نامیدن دیگران به نام‌های ناپسند دوری کنیم!

۲- «یا أصدقائی لا تَسخَروا أحداً و لا تَجَسَّسوا و لا یَغتَبْ بَعضُکم بعضاً!»:

۱) ای دوستان، کسی را مسخره نکنید و جاسوسی نکنید و بعضی از شما بعضی دیگر را غیبت نکنید!

۲) ای دوستان من، هیچ کدام از شما دیگران را مسخره نکنید و جاسوسی نکنید و از یکدیگر غیبت نکنید!

۳) ای دوستان من، هیچ کسی را مسخره نکنید و جاسوسی نکنید و از یکدیگر غیبت نکنید!

۴) ای دوستان، یک نفر را مسخره نکنید و جاسوسی نکنید و از یکدیگر غیبت نکنید!

۳- «لا تُلَقِّبوا زُمَلائَکُم بألقابٍ قبیحةٍ عَسی أن یَکونوا خیراً منکُم!»:

۱) به هم‌کلاسی‌هایتان لقب‌های زشت ندهید، شاید که بهتر از شما باشند!

۲) لقب‌های زشت دوستانتان را بازگو نکنید، شاید که بهتر از شما باشند!

۳) به هم‌کلاسی‌هایتان لقب‌های زشت ندهید، شاید که بهتر از شما شوند!

۴) لقب‌های زشت به هم‌کلاسی‌هایتان ندهید، زیرا که بهتر از شما هستند!

۴- «أ لا تَعلَمُ أنَّ الاِستِهزاءَ بالآخَرینَ و فَضحَهُم مِن کبائرِ الذُّنوبِ؟»:

۱) آیا می‌دانی که مسخره کردن دیگران و رسوا کردنشان از گناهان بزرگ است؟

۲) آیا نمی‌دانی که مسخره کردن و رسوا کردن دیگران از بزرگ‌ترین گناهان است؟

۳) آیا نمی‌دانی که مسخره کردن دیگران و توهین به آنها از گناهان بزرگ است؟

۴) آیا نمی‌دانی که مسخره کردن دیگران و رسوا کردنشان از گناهان بزرگ است؟

۵- عَیِّن الصّحیح:

۱) أکبرُ العیبِ أن یَعیبَ المرءُ ما فیهِ مِثلُهُ!: بزرگ‌ترین عیب آن است که انسان عیب‌هایی را که در خود اوست عیب نداند!

۲) قد حَرَّمَ اللهُ قَطعَ التَّواصُلِ بینَ المؤمِنینَ!: خدا قطع ارتباط بین مردم را حرام کرده است!

۳) لا تَذکُرنَ أحداً بکلامٍ خَفِیٍّ و لا تَلمِزنَهُ!: هیچ کسی را با سخنی بیهوده یاد نکنید و از او عیب نگیرید!

۴) قد سَمَّی المُفَسِّرونَ هذهِ السُّورةَ بسورةِ الأخلاقِ!: مفسران، این سوره را سوره اخلاق نامیده‌اند!

۶- عَیِّن الخطأ:

۱) نَصَحَنی الطَّبیبُ و قالَ کُلْ لَحمَ السَّمکِ الطَّازَجِ!: پزشک مرا نصیحت کرد و گفت: گوشت ماهی کاملا تازه است!

۲) إنَّ التَّنابُزَ بالألقابِ إثمٌ کَبیرٌ فاجتَنِبوهُ!: دادن لقب‌های زشت به یکدیگر گناه بزرگی است، پس از آن دوری کنید!

۳) عَلِمتُ أنَّ الفُسوقَ قد یَکونُ سبباً لِلشَّقاوةِ!: دانستم که آلوده شدن به گناه گاهی سبب بدبختی می‌شود!

۴) مَن لَم یَتُبْ مِن سوءِ الظَّنِّ فإنَّهُ مِن الظَّالِمینَ!: کسی که از بدگمانی توبه نکرد، از ستمکاران است!

۷- «اِجتَنِبوا کثیراً مِن الظَّنِّ، إنَّ بعضَ الظَّنِّ إثمٌ!». عیّن غیرَ المناسب للمفهومِ:

۱) ظن بد بردن به مردم محو سازد خیر تو / ظن بد بر کس مبر تا بد نگردی پیش خلق!

۲) این خیال و وهم بد چون شد پدید / صد هزاران یار را از هم برید!

۳) هر کسی از ظن خود شد یار من / از درون من نجست اسرار من!

۴) پای مرغت را ببند، همسایه را دزد مکن!

**** اِقرأ النّصّ التّالی بدقّة ثم أجب عن الأسئلة بما یناسب النّصّ: (۱۲ ــ ۸)**

«الغیبةُ هی أن نذکرَ إخوانَنا و أخواتِنا بما یَکرَهون و هی من الأخلاقِ السَّیِّئةِ و من أهمِّ أسبابِ التَّفرِقةِ بینَ النَّاسِ و قد نَهانا اللهُ عنها کما قالَ فی القرآنِ الکریمِ فی سورةِ الحُجُراتِ «وَ لا یَغْتَبْ بَعضُکُم بَعضاً» و قد شَبَّهَ مَن یَغتابُ إخوانَهُ مِن المُؤمنینَ بِمَن یَأکلُ لُحومَهم و هُم أمواتٌ فعلینا أن نَبتَعِدَ عن هذا العملِ القبیحِ و نَکرَهَهُ کما نَکرَهُ أن نأکلَ لحمَ أخینا الَّذی قد ماتَ. إذَن لا نَذکُرُ أحداً بِسوءٍ و لا نَغتابُهُ و لا نَستَمِعُ إلی اِغتِیابِ النَّاسِ و کذلِکَ نَجتَنِبُ الذُّنوبَ الأخرَی الَّتِی ذَکَرَها اللهُ فی هذهِ السُّورَةِ و نَهانا عَنها!»

۸- عیّن الصّحیحَ:

۱) حَرَّمَ اللهُ فی سورةِ الحجراتِ الغِیبَةَ فقط!

۲) ذَکَرَ اللهُ جمیعَ الذُّنوبِ فی سورةِ الحجراتِ!

۳) الَّذی یَغتابُ أخاهُ یأکُلُ لَحمَهُ مَیتاً!

۴) الاغتِیابُ هو أن نَذکُرَ الآخَرینَ بما لا یُحِبُّونَ!

۹- عیّن الصّحیحَ عن الغِیبَة:

۱) هی لَیسَت سَبَباً لاجتماعِ النَّاسِ!

۲) هی مَسمُوحَةٌ فی بعضِ الأوقاتِ!

۳) قد لا تَکونُ سبباً لِلتَّفرِقةِ بینَ النَّاسِ!

۴) هی مِن أهمِّ أسبابِ الوَحدةِ بینَ النَّاسِ!

۱۰- عیّن الخطأ:

۱) مَوضوعُ النَّصِّ لَیسَ حَولَ التَّجَسُّسِ!
۲) لا یَرضی اللهُ بِأن نَذکُرَ الآخَرینَ بسوءٍ!
۳) اَلغِیبَةُ سببٌ لِلحِفاظِ علی التَّعایُشِ السَّلمِیِّ!
۴) إنَّ المؤمِنَ لا یَستَمِعُ إلی الغِیبَةِ!

**** عیّن الصّحیحَ فی الإعرابِ و التّحلیلِ الصّرفیّ (۱۲ ــ ۱۱)**

۱۱- «لا یغتب»:

۱) مزید ثلاثی (حروفه الأصلیة: غ ت ب) ـ معلوم / فعل و مفعوله «بعضاً» و الجملة فعلیة
۲) فعل النهی ـ للغائب ـ مزید ثلاثی ـ معلوم / فعل و فاعله «بعض» و الجملة فعلیة
۳) للغائب ـ مزید ثلاثی (مصدره: اغتیاب، من وزن افتعال) / فعل و فاعله محذوف و الجملة فعلیة
۴) فعل النهی ـ مزید ثلاثی ـ للغائب ـ مجهول / فعل و فاعله محذوف و الجملة فعلیة

۱۲- «الذّنوب»:

۱) جمع مکسر أو تکسیر ـ مصدر (من وزن فعول) / موصوف و الصفة «الأخری»
۲) اسم ـ جمع مکسر أو تکسیر ـ مفرده «الذنَب» / موصوف و الصفة «الأخری»
۳) مفرد مذکر ـ حروفه الأصلیة «ذ ن ب» / مفعول لفعل «تجتنب»
۴) اسم ـ جمع مکسر أو تکسیر ـ مفرده «الذنْب» / مفعول لفعل «تجتنب»

**** عیّنِ المناسبَ لِلجوابِ عنِ الأسئِلةِ التَّالِیَةِ (۲۰ ــ ۱۳)**

۱۳- عَیِّنِ الصّحیحَ للتّوضیحاتِ:

۱) اِتِّهامُ النَّاسِ بدونِ دلیلٍ مَنطِقیٌّ (=اَلتَّجَسُّس)
۲) اَلّذی یَقبَلُ التَّوبَةَ کثیراً (=اَلتَّوّاب)
۳) أکبرُ مِنَ البحرِ کثیراً (=اَلیَنبوع)
۴) ذِکرُ الآخَرِینَ بما یَکرَهونَ (=سوءُ الظَّنّ)

۱۴- عیّن ما لیست فیه کلمتان متضادّتان:

۱) فی بُعدِها عذابٌ فی قُربِها السَّلامة!
۲) مَن قال أنا عالمٌ فهو جاهلٌ!
۳) العالِمُ بلا عملٍ کالشَّجرِ بلا ثمرٍ!
۴) و إن هَجَرتَ سواءٌ عَشِیَّتی و غَداتی!

۱۵- عیّن نوعَ الجمعِ یختلفُ عن الباقی:

۱) رجاءً لا تَعبُر مِن غیرِ ممرٍّ المُشاة !
۲) (یَومَ لا یَنفعُ مالٌ و لا بَنونَ)!
۳) هل تَری أولئکَ الفلّاحِینَ مِن بعیدٍ؟!
۴) أنظُر إلی هذهِ البساتِینِ الجَملیةِ!

۱۶- عیّن ما لیس فیه اسم المبالغة:

۱) جَدّی رَجُلٌ فَهّامَة و أنا أفتخِرُ به!
۲) یا غافرَ الخطایا و یا سَتّارَ العُیوبِ!
۳) هؤلاء الزُّوّارُ جاؤوا مِن مکانٍ بعیدٍ جِداً!
۴) (إنَّ رَبَّکَ هُو الخلّاقُ العَلِیمُ)

۱۷- عیّن الجملة الفعلیة:

۱) هل لَکَ مَعلوماتٌ عَن طاقِ کِسری؟
۲) أحِبَّتِی هَجَرونی کما تَشاءُ عُداتِی!
۳) هُم یقولونَ رَبَّنا ما خَلَقتَ هذا باطِلاً!
۴) فی البِدایةِ تَشَرَّفنا بِزیارَةِ العَتَباتَ المُقَدَّسَة!

۱۸- عیّن ما فیه اسم الفاعل و اسم المفعول معا:

۱) کلُّ المخلوقاتِ مَملوکونَ لِرَبِّ العالَمِینَ!
۲) یا رازِقَنا و یا مالِکَنا اهدِنا الصِّراطَ المُستَقیمَ!
۳) تَذهَبُ الزّائِرَةُ عندَ مُوَظَّفِ الاتِّصالاتِ بِسُرعةٍ!
۴) عالِمٌ یُنتَفَعُ بِعِلمِهِ خَیرٌ مِن ألفِ عابِدٍ!

۱۹- عَیِّن ما لیس فیه فعل مجهول:

۱) «یا أیُّها النَّاسُ ضرب مَثَلٌ فَاستَمِعوا لَهُ»
۲) «قُل إنِّی اُمرت أن أعبُدَ اللهَ مُخلِصاً لهُ الدِّین»
۳) یغسل الرِّیاضِیُّونَ ملابِسَهُم قبلَ بدایةِ المُسابَقاتِ!
۴) بابُ صالةِ الامتحانِ لا یُفتح لِلطُّلّابِ بعدَ الظُّهرِ!

۲۰- عَیِّن ما فیهِ نُونُ الوِقایة:

۱) علی عَینی، سَنُصَلِّحُ کُلَّ شیءٍ بِسُرعةٍ!
۲) اَللّهُمَّ اجعَلنِی فی أعیُنِ النَّاسِ کبیراً!
۳) و احلُل عُقدةً مِن لِسانِی یَفقَهوا قَولِی!
۴) یا اُمّی لا تَحزَنِی إنَّ اللهَ مَعَنا!